

Епоха чародіїв: Спадкоємиця Легенди

Капустіна Тетяна, Карпенко О.

Обкладинка відсутня

□ Про твір

□ Експертні методичні поради

Кожен справжній український «поттероман» десь глибоко в серці завжди сподівався, що колись-то візьме до рук книжку, котра засвідчить, що й тут, в Україні, не обійшлося без магічного співтовариства й який-небудь Волхвоград чи хоча б невеличка Школа чарування ховається таки за сусіднім рогом. А кому не уявлялося, що просто серед літа, замість «обживати» після зими дачу та порпатися в грядках, ти опинишся в обіймах чарівного (в прямому сенсі слова!) парубка й тікатимеш щовечора не до місцевого «клубу» на провінційну дискотеку, а до справжнього Міста чарівників в пошуках неймовірних артефактів?

Так от: мрії обов'язково збуваються!

Книжка Тетяни Капустіної «Епоха чародіїв. Спадкоємиця Легенди» – і є оте довгоочікуване веселе та захоплююче свідчення присутності чарівного серед українських буднів.

Чого тільки не довелося витерпіти чотирнадцятилітній Ангеліні Зайченко, коли в неї з'явилася зведена сестричка Аліса Алісова, що без проблем довела б до сказу Лисицю Алісу, й ні на йоту не поступиться раціоналізмом у найнеймовірніших ситуаціях Алісі Керрола!

А коли ще й виявилось, що власний дід Гордій – Легенда світу чарівників, а ти – його спадкоємиця! Коли дачею літають всілякі Сюдитами та Гетьмани без Голови, а новий симпатичний знайомий – не місцевий парубок, а учень магічної школи Фатоморгана, – хоч-не-хоч доводиться кардинально змінювати ставлення до себе та власних планів на майбутнє.

Ось так звичайна київська школярка Ліна стає часточкою світу чарівників, котрі старанно приховують своє існування від зви-чайників, а читач отримує змогу заглянути на небачені вулички Радогоста, дізнатися про гарбузобол та близько зазнайомитися з поважним товариством Живіна Малдуша та Кирика Золана, опинитися в майстерні справжнього гримла-відступника Ляпсуса та в Чорному замку.

А що сталося з Книгами Світла й Темряви, до чого тут Влас Скибка з Магістрату та чорноокий наглука Жарім, – я не казатиму. Так само як і не розповім, яким боком красунчика Макса Орлана стосуються мавки та що то таке – листя мелії.

Прочитаєш, – дізнаєшся!

До речі, читати книжку Тетяни Капустіної дуже легко й приємно. «Епоху чарівників» написано доброю сучасною українською мовою, без намагання подивувати читача знанням діалектизмів, ненормативної лексики та спромогою новотворів. Оповідь напрочуд динамічна, гарно скомпонована та прозора. Складається враження, що юна авторка (відкрию секрет: письменниця тільки нещодавно встала з-за парти!) просто розповідає по-секрету друзям про неймовірно проведене літо, що ось тільки закінчилося. Долучайся до їх компанії, – не жалкуватимеш!

— Наталя Марченко (2010 р.)

□ **Запитання для обговорення з дітьми**

- Яка подія в книзі була найнесподіванішою?
- Якби ви були художником, яку обкладинку ви б намалювали для цієї книги?
- Яку емоцію викликає у вас головний герой?

PortKEY: Ресурсний центр для бібліотекарів
Методичний посібник згенеровано автоматично

[Скануйте для переходу](#)